

naar vi faar fat i dem. Den højtærede Minister sagde endvidere, at dette Lovforslag ikke skal være et Udtryk for Indførelsen af en ny Økonomi for Statsbanerne. Maaske man i denne Udtalelse kan se et Udtryk for, at den højtærede Minister ikke venter sig alt for meget af Gennemførelsen af dette Lovforslag, men lidt er jo bedre end ingenting, og ogsaa smaa Fremskridt skal vi jo tage med. Jeg tror, at der er Fremskridt i det, der er forelagt her, og der er Ting imellem, hvorom de fleste eller saa at sige alle har været enige.

I § 1 er der betegnet, hvilken Stilling Generaldirektøren skal have for Fremtiden. Der sker jo paa dette Punkt et Brud med Fortiden. Før bestod Generaldirektoratet af Generaldirektøren plus 4 Direktører for de forskellige Afdelinger. Det er jo det, man kalder den kollegiale Styrelsesform, og det kan gerne være, at det undertiden har affødt Vanskeligheder og gjort, at Sagerne ikke er blevet ekspederet saa hurtigt, som ønskeligt kunde være. Det foreslaar man nu at gaa fra, og de fleste synes at være enige om, at det er det rigtige. Man har ikke rigtig kunnet faa fat paa, hvor Ansvar et skulde ligge, naar 5 Mand sad og voterede om en Sag. Nu bliver det lagt over paa Generaldirektøren, som faar Eneansvaret. Selvfølgelig beholder Ministeren Ansvar et overfor Rigsdagen, men det er Generaldirektøren, der faar det egentlige Ansvar, og det skulde jo medføre, at selv smaa bitte Sager ikke skulde gaa helt op til Ministeren, som det nu undertiden er sket. Generaldirektøren faar jo en udstrakt Myndighed, og det er sikkert heldigt, vel at mærke, naar man faar en dygtig Mand. Det er jo gentaget baade i Statsbaneudvalget og i Folketinget, at det, det gælder om, er at faa en dygtig Mand paa den Plads, det er det vigtigste af det hele, saa kan det nok gaa, og det tror jeg er rigtigt. Det er ikke Styrelsesformen, men den Mand eller de Mænd, der skal gennemføre den nye Ordning, som det kommer an paa.

I § 2 er der kommet en Generalsekretær. Han skal være Generaldirektørens højre Haand, hedder det. Han vil jo blive en saare mægtig Mand, idet alle Traadene løber sammen hos ham, og jeg tror ogsaa, at han, naar man faar den dygtige Mand vel at mærke, vil komme til at gøre adskillig Nytte.— De 4 Direktører, vi havde før, bliver nu kaldt Afdelingschefer, men faar det samme Arbejde, som de havde før, naar undtages, at de ikke sidder i Gene-

raldirektoratet og altsaa ikke har Stemmeret ved Sagernes Afgørelse.

Man har talt en hel Del om Centralisation og Decentralisation, idet Forslaget skulde gaa mere i Retning af Decentralisation. Jeg maa sige, at de to første Paragraffer peger egentlig ikke i den Retning; de peger snarere i Retning af Centralisation, idet man samler alt i den ene Mands Haand, Generaldirektørens. Men saa maa det jo komme siden hen, og det er vist ogsaa det, man mener med § 4. I § 4 kommer der et Led, som ikke har været i den Ordning, vi har haft siden 1903. Der foreslaas der, at Landet deles i 3 Distrikter, og over hvert skal der sættes en Distriktschef. Om Rigtigheden af denne Foranstaltning tvistes der jo. To forhenværende og en nuværende Trafikminister og Generaldirektoratet er skönt uenige om det. Hvem der har Ret, er lidt vanskeligt at afgøre, idet Modstanderne af denne Ordning siger, at det ikke vil simplificere Forretningsgangen, at vi faar disse Distriktschefer, hvorimod de, der holder paa det, selvfølgelig mener, at det vil simplificere den. Det er blevet sagt, at det var Meningen hermed at decentralisere Forretningsgangen. Hidtil har det været saaledes, at selv de mindste Smaasager har maattet marchere hele Vejen igennem, til de kom til Generaldirektøren, ja, undertiden er vel end ogsaa selv ret ubetydelige Sager kommet til Ministeren. Nu skulde en Del af disse Smaasager afgøres længere nede, af Stationsforstanderne, Sektionsbestyrerne, og hvad de nu hedder nedad; allerhøjest maatte de komme til Distriktscheferne. Men hvorfor man ikke allerede under den nuværende Ledelse kunde lade Smaasager afgøre af de underordnede, forstaar jeg ikke rigtigt. Jeg synes ikke, man af den Grund behøvede at ansætte Distriktschefer. Jeg synes ogsaa, der let vil komme nogen Uoverensstemmelse. Afdelingscheferne skal altsaa staa over Distriktscheferne, ganske vist paa Generaldirektørens Vegne, men Distriktscheferne vil paa den Maade faa en 2—3—4 Mænd over sig og kan ikke sende deres Ordre ud paa egen Haand, men skal have dem fra Afdelingscheferne. Ministeren sagde i Folketinget, at Ordningen af 1903 tilsigtede en Decentralisation. Ja, men saa behøvede vi egentlig ikke at have lovgivet, naar vi nu skal lovgive for at faa en Decentralisation. Hvem borger for, at vi, naar vi laver denne Lov, faar denne Decentralisation ført igennem, naar den